

O store Gud!

1. O sto-re Gud! när jag den verld be - skå - dar, Som du har ska - pat med ditt all-magts-ord,
2. När jag be - trak - tar him - lens hö - ga un - der, Der gyl - lne verlds-skepp plö - ja e - tern blå,
3. När jag hör ås - kans röst bland stor - men bru - sa, Ser blix - tens klin - gor sprin - ga fram ur skyn,
4. När ves - tan - vin - dar su - sa öf - ver fäl - ten, När blom - mor dof - ta om - kring käl - lans strand,

Hur der din vis - het le - der lif - vets trå - dar, Och al - la väs - en mät - tas vid ditt bord—
Och sol och må - ne mät - ta ti - dens stun - der Och vex - la om, som tven - ne kloc - kor gå—
När reg - nets kal - la, fris - ka vin - dar su - sa, Och löf - tets bå - ge glän - ser för min syn—
Ur fu - ru - sko - gens ty - sta, dun - kla rand—

Då bris - ter sjä - len ut i lof - sångs - ljud: O sto - re Gud, o sto - re Gud! Då bris - ter

sjä - len ut i lof - sångs - ljud: O sto - re Gud, o sto - re Gud! O sto - re Gud, o sto - re Gud!

13

Eller: *rit.*

Text: Carl Boberg (1859–1940)

Musik: Svensk folkmelodi, 1889, arr.

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 222)